

1 Ιουλίου 2023

Οι άγιοι Συμεών και Σάββας της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

[Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης](#)

Οι Σέρβοι Άγιοι Συμεών και Σάββας. Τοιχογραφία Ι. Μονή Λέσνοβο (1346-47). Από Άγιοι του Άθω
<http://saints-of-mount-athos.blogspot.com/>.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης
Λόγος Εγκωμιαστικός,
Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμπάντων**

Μέρος β΄

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=376291>

(δ΄). Ας υπάγωμεν εις την ιεράν και βασιλικήν Μονήν των Σέρβων, ήτοι του Χιλανταρίου· και εκεί ευρίσκομεν Αγίους τους κτίτορας της αυτής Μονής τον τε

Άγιον Σάββαν, και τον κατά σάρκα πατέρα αυτού Άγιον Συμεών, τον βασιλέα Σερβίας. Ο θείος λοιπόν Σάββας, νέος έτι ων, ποθήσας την παρθενίαν και την ζωήν των Μοναχών, ανεχώρησε κρυφίως και ήλθεν εις το Ρωσικόν Μοναστήριον, όπου και έγινε Μοναχός.

Είτα ζητούμενος από τον πατέρα του εβάλθη παρά του τότε Πρώτου εις το Μοναστήριον του Βατοπαιδίου διά φύλαξιν. Γράψας δε επιστολήν προς τους γονείς του περί ματαιότητος του κόσμου και της μελλούσης Κρίσεως, και της απολαύσεως των μελλόντων αγαθών, τόσον τους ήναψεν εις την θείαν αγάπην, ώστε τους κατέπεισε να παραιτήσωσι την βασιλείαν και να γίνωσι Μοναχοί. Όθεν ο πατήρ του θείος Συμεών, ελθών εις το Όρος και ευρών τον ποθητόν αυτού υιόν Σάββαν εις το Βατοπαίδιον, εκάθισε μετ' αυτού.

Διά δε του Μοναχικού σχήματος έγινεν ο κατά σάρκα υιός Σάββας κατά πνεύμα πατήρ του κατά σάρκα πατρός αυτού Συμεών, και ηγωνίζοντο και οι δύο τον καλόν αγώνα της ασκήσεως. Επειδή δε εξ αιτίας αυτών παρεκινήθησαν και άλλοι πολλοί Σέρβοι να έλθωσιν εις το Όρος τούτου χάριν διά θείας οπτασίας και αποκαλύψεως έκτισαν εκ θεμελίων με βασιλικά έξοδα την περίφημον ταύτην του Χιλανταρίου Μονήν.

Και ο μεν θείος Συμεών ζήσας εν αυτή θεαρέστως ανεπαύσατο εν Κυρίω, και μετά θάναταν ανέβλυσεν, ω του θαύματος! μύρον εκ του τάφου και των λειψάνων αυτού ευωδίαν αναπέμπον άρρητον, εις δόξαν Θεού και εις απόδειξιν της προς Θεόν αυτού ευαρεστήσεως· ο δε θείος Σάββας ευφρανθείς μεγάλως διά τον αγιασμόν των λειψάνων του πατρός του, ηγωνίζετο περισσότερο, με νηστείας, με αγρυπνίας, με ολονυκτίους δεήσεις, έως ου έφθασεν εις τόσην τελειότητα αρετής, εις τρόπον ώστε και δυνάμεως θαυμάτων ηξιώθη παρά Θεού, και ζων έτι και μετά θάνατον.

Διότι Αρχιερεύς ύστερον γενόμενος Σερβίας και Πεκίου, και εις το Τίρνοβον [6] απελθών προς τον βασιλέα Ασάνην, ελειτούργησε κατά την ημέραν των Αγίων Θεοφανείων, και ποιων τον μέγαν αγιασμόν, ευθύς ως έβαλε τον Τίμιον Σταυρόν εις το ύδωρ, ω του θαύματος! εσχίσθη το ύδωρ εις δύο μέρη, και ίστατο ως τείχος από το εν μέρος και από το άλλο, καθώς ποτέ έγινε και εις την Ερυθράν θάλασσαν.

Εκεί δε εις το Τίρνοβον ευρισκόμενος, και προγνωρίσας τον θάνατόν του, παρέδωκε το πνεύμα εις χείρας Θεού, πηγήν θαυμάτων αναδείξας τον τάφον αυτού. Μετά ταύτα παρακλήσει πολλή του ανεπιού του Αγίου και οπτασία αυτού του ιδίου Αγίου, έδωκεν ο Ασάνης το θείον Λείψανον και το έφεραν εις την Σερβίαν την πατρίδα του.

Όταν δε ήνοιξαν τον τάφον του, ευρέθη, ω του θαύματος! λάμπον το πρόσωπον του Αγίου ως ο ήλιος, και τόση ευωδία άρρητος εξήλθεν, ώστε ολοι οι παρευρεθέντες εφώναζον το «Κύριε ελέησον», και εδόξαζον τον αυτόν δοξάσαντα Θεόν.

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος ιδ', Πεντηκοσταρίου.

PERMANENTLY_REMOVED